

Yüreğimin Baş Kenti İstanbul

— kadir-cetin · 08 Nisan 2009

İstanbul; yüreğimde közlediğim şehirsin,
O maviyle, yeşilin beni sarsın İstanbul...
İstanbul; bir içim su, özlediğim nehirsin;

..... Düştü yola yüreğim sana varsın İstanbul,
..... O maviyle yeşilin, beni sarsın İstanbul.

İstanbul; "Yedi tepe", yedi veren gül gibi,
İstanbul; Rabbimizden bizlere ödül gibi,
İstanbul seninleyim; bakma bana el gibi;

..... Hayâlini kurduğum, cana hâr`sın İstanbul,
..... Rüyasına durduğum, bana yâr`sın İstanbul.

Hoş gerdanlık köprüler boğazında duruyor,
Senin için kim bilir, kimler hayâl kuruyor
İstanbul!.. Ah İstanbul, beni candan vuruyor;

..... Ölümüm dosttan olsun, varsın, vursun İstanbul,
..... Ben yolunda öleyim, hayat dursun İstanbul.

"O ne güzel askerdir, o ne güzel kumandan,
Elbet `Konstantiniyye`, fetih olacak!..." bundan,
Bu kutlu söz üzere burada, "Eyüp Sultan";

..... Sen sönmeyen bir ışık, ruha nur`sın İstanbul,
..... Feth olmayı bekleyen kutlu sur'sun İstanbul.

Başlamış "Feth-i mübin"; yer yerinden sökülmüş
Çalmış mehter marşları, yağlı toplar dökülmüş
Müjdeye kavuşulmuş, zor bilekler bükülmüş;

..... Mutlu güne eriştin, namus, âr`sın İstanbul,
..... Asırlarca bekledin; "Fatih sarsın" İstanbul.

"Üçler, Yediler, Kırklar!.." İzin verdi Yaradan,
Gemiler dağlar aşıp yollar buldu karadan,
Surda gedik açıldı, geçti ecdat oradan;

..... Tuksak idin ezelden, artık hürsün İstanbul,
..... Hiç bitmesin bu rüya, daim sürsün İstanbul.

Yeniçeri hücumda; veriyor kanlı zahmet,
Fatih dua ediyor; " Yetiş ya fâkih Ahmet!.."
Akşemsettin secdede, yağıyor o an rahmet;

..... Çalsın zafer marşları, mehter vursun İstanbul;
..... Geliyor genç Padişah, düğün kursun İstanbul.

Baktım ki; Ulubatlı'm, surlara sancak asar,
Baktım Şanlı Fatih'im, tarihe mühür basar,
Baktım, mağlup düşenler, hâlâdır zehir kusar;

..... Ecdâda şeref, nâmus, sadık yâr` sın İstanbul,
..... Hayal değil gerçeksın, çünkü varsın İstanbul.

Ayasofya mâbedim, seni kalpte gizledim,
Başkasına yâr idin, yüreğime sözledim,
Tekrar aç mâbedini yüz sürmeyi özledim;

..... Bu işin hesabını, ecdât sorsun İstanbul,
..... Sen yürekte bir ateş, yanan kor'sun İstanbul.

Bir ayağın Avrupa, diğeriye Asya'da,
Bir kolun Afrika'da, diğeri Kafkasya'da,
Yok dünyada bir eşin, Amerika, Rusya'da;

..... Sinan gelsin yeniden, taş, taş örsün İstanbul,
..... Dünyanın gözü nurdan şehir görsün İstanbul.

Nice Âlim, Evliyâ; sır olmuşlar gövdende,
Nice gönül sultanı, kor olmuşlar gül tende,
Vurgunum asıl bundan, bu ateş sönmez bende,

..... Güneşim sende batmış, sen ne dersin İstanbul?
..... Işığa hasret ruhum, sende ersin İstanbul.

Ey İstanbul; bilirim, altından kumun taşın,
Nice çağlar eskittin, bilmem ki kaçtır yaşın,
"Yüreğimin Aşk Kenti!.. " Öne düşmesin başın;

..... Mahmudum, yüreğini sana versin İstanbul,
..... Tükenmeyen hasretim, sona ersin İstanbul!..

İstanbul, yüreğimde közlediğim şehirsin,
O maviyle yeşilin, beni sarsın İstanbul ,
İstanbul bir içim su, özlediğim nehirsin!..

Kadir Çetin 30.05.08 Nazilli